

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121214160
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4121214160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcov: v 1. rade R. Y. nar. X.X.XXXX, bytom W. XX, M. - T., v 2. rade C. Y. nar. XX.X.XXXX, bytom W. XX, M. - T., v 3. rade P. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XX, M. - T., v 4. rade S. Y. nar. XX.X.XXXX, bytom W. XX, M. - T., zastúpených: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, IČO: 36 833 533, proti žalovanej: A. K., nar. X.X.XXXX, bytom M. W. X, M., zastúpenej: JUDr. Diana Beresecká, advokátka so sídlom Farská 33/I.p. Nitra, o určenie výkonu práva, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11. apríla 2022 pod č.k.12C/68/2021-50 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie rade p o t v r d z u j e .

Žalovaná má voči žalobcom v 1. až v 4. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanej priznal náhradu trov konania v plnej výške, ktorú sú povinní zaplatiť žalobcovia v 1. - v 4. rade spoločne a nerozdielne s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia, že výkon práva žalovanej na vypratanie bytu pozostávajúceho z 2 izieb, kuchyne a príslušenstva, nachádzajúcom sa v stavbe - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavenej na pozemku registra „C“ KN s parc. č. XXXX/XX, zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie F. T., je podmienený zabezpečením bytovej náhrady pre žalobcov v 1. až v 3. rade (správne v 1. až v 4. rade). Žalobu odôvodnili tým, že právo bývania v nehnuteľnosti odvodzujú od súhlasu na užívanie udeleného otcom žalobkyne v 1. rade, ktorý bol pôvodným a výlučným vlastníkom nehnuteľnosti. Nehnuteľnosť daroval žalovanej a vyzvala ich na vypratanie nehnuteľnosti. Majú doživotné právo bývania v nehnuteľnosti, vzniklo im právo bývania na dobu neurčitú, Mesto M. pristúpilo k výmazu ich trvalého pobytu na adrese nehnuteľnosti nezákonne.

1.2. Z vykonaného dokazovania z výpisu z LV č. XXXX, kat. úz. F. T., obec M., okres M. zistil, že výlučnou vlastníčkou nehnuteľností - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postaveným na pozemku registra „C“ KN s parc. č. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvorja o výmere 448 m² je žalovaná. Nehnuteľnosti nadobudla darovacou zmluvou od pôvodného vlastníka nehnuteľnosti - starého otca žalovanej J. N.. S. v 1. rade od svojho narodenia býva v nehnuteľnosti. Rovnako aj žalobkyne v 3. a v 4. rade. Žalobca v 2. rade tu býva od uzatvorenia manželstva so žalobkyňou v 1. rade. Žalovaná výzvou zo dňa 19.10.2021 vyzvala žalobcov na opustenie a vypratanie nehnuteľnosti do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti. Zároveň im oznámila, že od 22.9.2021 majú zrušený trvalý pobyt na uvedenej adrese. Žalobcovia listom zo dňa 26.10.2021 oznámili žalovanej, že prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na žalovanú im

nezaniklo doživotné právo bývania, ktoré im udelil pôvodný vlastník. Bývajú v nej celý svoj život, nemajú sa kam vysťahovať, nie sú povinní sa vysťahovať, kým nebude pre nich zabezpečená bytová náhrada.

1.3. Ako prvoradú súd prvej inštancie skúmal podmienku prípustnosti žaloby pre preukázanie naliehavého právneho záujmu na danom určení podľa § 137 CSP. Dospel k záveru, že nie je daný. Z osobitného predpisu nevyplýva možnosť tejto žaloby, preto žalobu zamietol. Aj keby žalobe vyhovel, nič by sa na právnom postavení žalobcov nezmenilo, stav neistoty by pretrvával. Muselo by nasledovať ďalšie konanie o žalobe žalovanej na vypratanie nehnuteľnosti. V ňom by sa žalobcovia mohli domáhať zabezpečenia bytovej náhrady. Až keď súd rozhodne o vyprataní nehnuteľnosti, môže nastať výkon práva, pokiaľ nebude dobrovoľne plnené. Existuje inštitút neodkladného opatrenia, dočasne upravujúceho pomery strán. Žalobcovia tvrdia, že majú právo doživotného bývania a zároveň sa domáhajú bytovej náhrady.

1.4. O trovách konania rozhodol § 255 ods. 1 CSP, žalovanej priznal náhradu v plnej výške, nakoľko vo veci mala plný úspech. V konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

2. Žalobcovia podali proti rozsudku odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP). Nesprávne právne posúdenie namietali v zamietnutí žaloby pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na danom určení a jeho zdôvodnení súdom prvej inštancie. Uviedli, že požadovaným určením by sa ich neisté právne postavenie vo vzťahu k spornému bytu odstránilo. Celý spor je o tom, či majú určité práva k bytu alebo nie, teda či sa majú kedykoľvek vysťahovať "na ulicu", alebo až po pridelení bytovej náhrady. Ak by boli úspešní, právna neistota by bola odstránená z dôvodu, že žalovaná nemá žiadne možnosti a ani vôľu zabezpečovať im akúkoľvek bytovú náhradu. Na požadovanom určení je jednoznačne naliehavý právny záujem, nakoľko od jeho určenia závisí, či budú mať v budúcnosti kde bývať, alebo z nich zostanú z noci na deň bezdomovci. Majú jasno v tom, že bývalým vlastníkom im bolo udelené doživotné právo bývania. Aj pri udelení doživotného práva bývania, či pri tzv. doživotnom nájme totiž môžu nastať situácie, keď právo doživotného bývania naďalej trvá, avšak z objektívnych dôvodov sa toto právo musí zrušiť (bežným prípadom je napr. rozsiahla renovácia bytového domu). V takomto prípade sa oprávneným na doživotné bývanie zo zákona poskytuje primeraná bytová náhrada. Nestotožnili sa so záverom súdu o neprebíhaní výkonu práva. Výkon práva na vypratanie bytu žalovaná preukázateľne začala výzvou na vypratanie bytu, zrušením trvalého pobytu. Len z dôvodu podania tejto žaloby a príslušných právnych krokov sa výkon práva na vypratanie sporného bytu pozastavil. Výkon práva nie je výzva, lebo táto je len formálne oznámenie, že začne práve vtedy, keď budú na to nepripravení. Ak by nebol zrušený trvalý pobyt, dalo by sa o takýchto úvahách rozmýšľať, že ako to žalovaná výzvou na vypratanie myslela. Zrušením trvalého pobytu vykonala reálny krok.

Súd prvej inštancie si protirečil, keď na jednej strane nevidel výkon práva zo strany žalovanej, na druhej strane videl, že žalovaná sa uchýľuje, alebo hrozí uchýlením k svojpomoci a odkázal na možnosť podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré v takom prípade môže vydať. Preukázateľne evidoval riziko, že žalovaná vyprace byt svojpomocne, a začala s výkonom práva na vypratanie sporného bytu. V závere namietali, že právne závery súdu o nedostatku naliehavého právneho záujmu sú v priamom rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky. Na Okresnom súde Bratislava II bola totiž pod sp. zn. 13C/34/2018 vedená obdobná právna vec, v ktorej sa žalobcovia voči žalovanej, ktorá ich vyzvala na vypratanie bytu, ktorého je výlučnou vlastníčkou v lehote 5 dní, domáhali určenia, že majú doživotné právo bývania v byte z titulu, že im toto právo udelil zosnulý predchádzajúci vlastník bytu, a teda, že žalovaná nemôže nechať predmetný byt vypratať bez zabezpečenia primeranej bytovej náhrady žalobcom. Okresný súd Bratislava II vydal dňa 25.06.2018 uznesenie, č.k. 13C/34/2018-9, ktorým návrhu žalobcov vyhovel, keď uznal, že predchádzajúcim vlastníkom udelené právo doživotného bývania žalobcom predstavuje spôsobilý právny titul na bývanie v predmetnom byte, ktorý nie je možné zrušiť len z dôvodu, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu. Následne Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 20.09.2018, č. k. 5Co/203/2018 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. NS SR uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.12.2019, č. k. 6Cdo/22/2019 dovolanie zamietol. V závere namietali nevykonanie nimi navrhnutých dôkazov. Napadnutý rozsudok žiadali zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná podala písomné vyjadrenie k odvolaniu. Nestotožnila sa s názorom žalobcov o ich naliehavom právnom záujme na danom určení. Opätovne citovala z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996, že právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. (t.č. §137, písm. c) CSP), musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie). V danom prípade je nepochybné, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože sa ním nemôže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, ide len o zbytočné vyvolávanie konania, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné súdne konanie.

V žalobe žalobcovia neuviedli konkrétny druh bytovej náhrady, ktorých môže byť niekoľko. Neoznačili dôkazy, ktoré by mali preukázať oprávnenosť niektorej z viacerých bytových náhrad. V žalobe, ani na pojednávaní neustáli z čoho odvodzujú svoj nárok na bytovú náhradu, keď na jednom mieste tvrdili, že svoje právo odvodzujú z práva doživotného bývania a na druhej strane z práva nájmu. Aj v tomto smere je žaloba neurčitá. Nesúhlasila s ich tvrdením, že začala s vypratávaním nehnuteľností a s právnym názorom, že zrušenie ich trvalého pobytu je realizáciou práva na vypratanie nehnuteľností. Trvalý pobyt má výlučne evidenčný charakter a nezakladá žiadne užívacie právo k nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že ak by začala bez súdneho rozhodnutia s vypratávaním žalovaných, mali by žalovaní možnosť domáhať sa predbežnej ochrany svojich práv neodkladným opatrením. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvej inštancie potvrdil, a priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

4. Žalobcovia podali vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej. Uviedli, že úsudky žalovanej že sa žalobou neodstráni spornosť práva sú mimo akejkoľvek právnej logiky a právnu logiku taktiež postráda námieta, že neoznačili dôkazy na preukázanie ktorej z bytových náhrad sa domáhajú. Predmetom tohto sporu nie je vypratanie. Skutočnosť, či sa má jednať o náhradný byt, alebo náhradné ubytovanie bude možné určiť až v čase vypratávania vzhľadom na vtedy preukázané pomery. V prípade, že bude v byte bývať v čase vypratávania len 1 osoba, bude jej stačiť aj náhradné ubytovanie, v prípade, že sa jej narodí dieťa, bude potrebovať náhradný byt. Vzhľadom na uvedené nie je možné v súčasnosti uviesť konkrétny druh bytovej náhrady, čo nie je žiadnou prekážkou pre rozhodnutie vo veci, nakoľko špecifikácia bytovej náhrady nie je predmetom sporu. Ak žalovaná tvrdí, že neexistuje žiadny dôvod na určovací výrok, nie je možné tvrdiť, že je potrebné presne špecifikovať druh bytovej náhrady a zároveň do budúcnosti predpokladať pomery v čase vypratávania. Vo vzťahu k námietke neustálenia z čoho vyvodzujú nárok na bytovú náhradu uviedli, že v bodoch 9. až 14. žaloby je tento titul identifikovaný ako "vznik práva bývania na dobu neurčitú", ktoré je v súčasnej právnej úprave akceptované za ekvivalent nájmu (pojem nájmu vznikol až veľkou novelou zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, účinnou dňa 1.1.1992).

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcov podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

5. Predmetom konania je určenie, že výkon práva žalovanej na vypratanie bytu je podmienený zabezpečením bytovej náhrady pre žalobcov (ktorých poradie žalobcovia nesprávne očíslovali v žalobe) a súd prvej inštancie toto pochybenie napravil správnym očíslovaním žalobcov.

Podľa § 712 c Občianskeho zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, nájomca nie je povinný vysťahovať sa z bytu a byť vypratať, kým nie je pre neho zabezpečená zodpovedajúca náhrada. Spoloční nájomcovia majú právo len na jednu bytovú náhradu.

Podľa § 853 ods. 1 OZ občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

6. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že im vzniklo doživotné právo bývania v dome, žalovanej v 1. rade súhlasom otca ako vlastníka nehnuteľnosti s bývaním, žalovanému v 2. rade manželským zväzkom so žalovanou v 1. rade a žalovaným v 3., v 4. rade narodením v dome. Právo bývania je akceptované ako právo nájmu bytu. Citovali v žalobe ustanovenie § 3 OZ a § 712c OZ. Zároveň žiadali určiť, že vypratanie bytu je viazané na bytovú náhradu. Medzi stranami nebolo sporné právne posúdenie ich vzťahu a nároku na bytovú náhradu v zmysle § 712c OZ. Rozhodovanie súdu o bytovej náhrade je podľa ustanovenia § 712 OZ spojené s rozhodnutím o vypratání bytu, a sním predstavuje rozhodovanie o veci samej. Pozitívne rozhodnutie o bytovej náhrade sa prejaví tým, že súd povinnosť byť vypratať (a lehotu k vyprataniu) viaže na to, že bytová náhrada, ktorú určil, bude zaistená, a negatívne tým, že počiatok behu lehoty k vyprataniu spojí, ak nejde o rozhodnutie predbežne vykonateľné, s jeho právoplatnosťou. Požiadavku, aby súd uložil povinnosť zaistiť bytovú náhradu môže uplatniť ten, kto má byť vypratať, ako obranu v spore o vypratanie bytu: mimo tento rámec oporu v hmotnom práve nemá. Bytová náhrada je v Občianskom zákonníku upravená v rámci inštitútu nájmu bytu podľa § 685 a nasl. OZ, najmä § 712c. Súdna prax sa zjednotila, že právo na bytovú náhradu nemusí byť dané len výslovnou zákonnou úpravou, ale je možno túto úpravu použiť analogicky. V zbierke súdnych rozhodnutí Českej republiky pod R 28/1993 bolo prijaté rozhodnutie so záverom, že rozhodovanie o bytovej náhrade je súčasťou rozhodnutia vo veci samej. Vecou samou je vždy vypratanie z bytu. Vo všetkých prípadoch má bytová náhrada logickú a vecnú väzbu na vypratanie z bytu, predstavuje s ním vec samú. Iné rozhodovanie o bytovej náhrade občianskoprávne predpisy neumožňujú. Samostatné rozhodovanie o bytovej náhrade nepredstavuje ani spor podľa § 137 CSP. Žalovaná sa v priebehu konania bránila nepreukázaním naliehavého právneho záujmu na danom určení namietajúc, že žalobcovia by svoj nárok mohli uplatniť len v konaní o jej žalobe o vypratanie nehnuteľnosti, ktorú doposiaľ nepodala. Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené dôvody stotožnil s jej názorom a dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na danom určení. Preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7. K namietanému postupu súdu prvej inštancie v nerešpektovaní rozhodnutia Okresného súdu Bratislava, Krajského súdu v Bratislave, odvolací súd dodáva, že za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vydávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 1. 1. 1993, s pôvodným názvom Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky (pokiaľ neboli v neskoršom období judikátorne prekonané), ako i rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne

ich akceptovali a vecne na ne nadviazali. Vzhľadom na účel právnej úpravy dovolania, ktorým je v prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci, predovšetkým riešenie doteraz neriešených otázok zásadného právneho významu, do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. januára 2018, sp. zn. 6Cdo/29/2017, prijatý ako judikát R 71/2018). Do kategórie záväzných rozhodnutí nepatrí rozhodnutie Okresného a Krajského súdu. Pokiaľ žalobcovia tvrdili, že dovolací súd dovolanie zamietol, odvolací súd dodáva, že dovolací súd dovolanie odmietol pre nepreukázanie dovolacích dôvodov spočívajúcich v procesnom postupe súdu a predmetom konania bolo neodkladné opatrenie.

8. Pretože súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na danom určení, nebolo jeho povinnosťou sa zaoberať vecou samou. Odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny, preto sa nezaoberal ďalšími odvolacími dôvodmi žalobcov.

9. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).